

Каркаралы дуанына Шалгынбай деген торе сұлтан еді. Мен Шалгынбайдын сарайына жұмысым болып барып едім. Каркаралыға жандарал келді деп, Каркараладағы дуанға 20 болыс ел жиналды. Кісі көп болды. Бір мезгілде Ағыбай батыр келді. Қартан тартып қалған кәрі екен. Сакалы аппак. Астында акбоз аты бар, жанында канжары бар, қолында қамшысы бар. Неше мың кісіден иығы асып көрініп тұрды.

Бір кезде бір казак-орыс келіп, атыңды мінемін деп, Ағыбайдың тізгінінен ұстай алды. «Кой, менің атыма тиме, анау жұрттың атын-ақ міне бер» деді. Казак-орыс болмай, тізгінін жібермеді. Сонда Ағыбай әлгі казак-орысты екі рет тартып жіберді. Казак-орыс етпетінен түсті. Өлден уақыттан кейін тұра келіп, дуанбасы майордың үйіне жылап кіріп кетті. Артынан жүгіріп біз де келдік. Орыс базын ізеп, майорға келіп жылап тұр екен. Майор ашуланып: «Неге мынау жылап тұр?» деді. «Осында та мінем деп едім, Ағыбай деген шал қамшымен ұрып жықты». Майор ашуланып: «Шакыр Ағыбайды» деді. Ағыбай бір мезгілде келді. «Сен мынаны ұрдың ба?» деді майор. Ағыбай өзі тынышсыз өскен қандай орыс еді, осында екі-үш мың жиналған кісінің атын мінбей, менің атыма жармасты». Майор Ағыбайдың бетіне қарап үндемей отырды да, майордың қасында отырған Шалгынбай сұлтан: «Таксыр, мұны мен бітіремін» деді. Майор : « Но жарайды» деді. Шалгынбай қалтасынан әлгі казак-орысқа ақша берді. «Кешке тағы маған кел, риза қыламын» деді. Егер майор бірдене десе, Ағыбай канжарын салып алайын деп шұқшып тұр екен.

Әл-Фараби атындағы Қазак ұлттық университеті

Филология факультетінің аға оқытушысы – Бисенбаев Пазылбек